

Srečanje generacij ob 50-letnici in uspehah namiznoteniških legend

Namizni tenis se je v Ljubljani začel igrati že leta 1928, ko je inž. **Stanko Bloudek** iz Prage pripeljal prvo namiznoteniško mizo in jo postavil pred kavarno Evropa v strogem središču mesta. Ljubljanski igralci so se takrat povezovali v NTK Hermes (predhodnik NTK Olimpije, član Hermesa

Ma

ks Marinko

je leta 1939 kot prvi Slovenec osvojil srebrno medaljo v ekipi na SP v Kairu) in NTK Ilirija. Med letoma 1946 in 1952 je klub deloval kot NTK Enotnost in je nastopal tudi v jugoslovanski ligi, tekme pa so igrali v kleti nočnega bara Slon.

Med letoma 1952 in 1956 se je Enotnost preimenovala v NTK Odred, leta 1962 pa so se ljubljanski klubi Krim, Ljubljana in Odred združili ter se vključili v športno društvo Olimpija.

Različne kakovostne skupine so še nekaj časa nastopale s starimi imeni, v sezoni 1962/1963 pa je NTK Olimpija že osvojila svoj prvi naslov državnih ekipnih prvakov v postavi: **Edvard**

Vecko

, **Prim**

ož Grintal

Bojan Kern

Matija Krnc

,
Cirila Pirc

,
Tatjana Zrimec

in
Marija Juvanc
– igral se je kombiniran sistem. V naslednjih letih se je začel razcvet namiznega tenisa v Ljubljani in Sloveniji, še posebno po nepozabnem svetovnem prvenstvu SPENT leta 1965 v novozgrajeni hali Tivoli. Samo v prvih desetih letih so igralke in igralci Olimpije osvojili več kot trideset naslovov državnih prvakov v posamičnih kategorijah in osem v ekipnih.

Namiznoteniški legendi Edvard Vecko in **Ištvan Korpa**, ki se je priključil Olimpiji po SP v Ljubljani, sta več kot petstokrat nastopila v dresu z jugoslovanskim grbom, Cirila Pirc pa je bila kar nekaj let zapovrstjo državna prvakinja v vseh kategorijah. Poleg omenjene trojice ne gre prezreti **Eve Jeler**, ki je prinesla prvo medaljo med članicami iz EP. Igralci Olimpije so poleg velikih uspehov na državnih in republiških prvenstvih osvojili tudi skoraj vse slovenske kolajne na svetovnih in evropskih prvenstvih, od tega Edvard Vecko sedem v članski (leta 1968 je bil v paru s Stipančičem tudi evropski prvak) in štiri v mladinski konkurenci, Ištvan Korpa je prispeval osem medalj v članski konkurenci (dvakrat s srebrno medaljo na EP 1970) in dve v mladinski konkurenci. Poleg Vecka in Korpe sta se z medaljo v članski konkurenci vrnila še

Jernej Zalaznik

(SP New Delhi 1987, 3.m ekipno), ter

Robert Smrekar

(SP Chiba 1991, 2.m ekipno). Na evropskih prvenstvih sta poleg Vecka in Korpe kolajne osvojili še Eva Jeler in

Vesna Ojsteršek

. Številne medalje pa so si igralke in igralci Olimpije priigrali v mladinskih kategorijah: poleg Vecka in Korpe še Vesna Ojsteršek,

Polona Frelih

,
Polona Čehovin

,
Darko Klevišar

, Tatjana Zrimec,

Zina Martinec

, Eva Jeler,

Miša Čadež

,
Tatjana Krsnik

, Jernej Zalaznik,

Danijel Šarlah

,
Sašo Ignjatovič

in

Luka Reflak

.

K velikim uspehom kluba, s kakršnimi se verjetno ne more pohvaliti noben drug športni kolektiv v Sloveniji (tudi v nekdanji Jugoslaviji), je izjemno veliko prispeval neutrudni, in žal mnogo prezgodaj umrli **Dušan Novak**, ki je bil tudi kot sekretar NTZS gonilna sila ljubljanskega in slovenskega namiznega tenisa.

Klub je deloval po telovadnicah ljubljanskih šol, največ na Prulah, nato pa leta 1961 najel prostore male telovadnice v Trnovem, kar je omogočilo bolj kakovostno vadbo. Za uspehe v 60-tih letih je bil zaslužen predvsem trener **Tomislav Terečik**, ki je po Spent 65 odšel v tujino.

Nasledil ga je

Dušan Tigerman,

ki je prav tako nadaljeval kariero v tujini. Za njim je postal trener

Franc Usenik

, ki je vodil ekipe skoraj 20 let, krajša obdobja pa so mu pomagali

Anatol Sazonov

,

Drago Gabrijelčič

,

Jože Mikeln

,

Janez Stare

,

Borut Veren

,

Bojan Pavič

in

Uroš Rak

. Nekaj časa je Useniku pomagal tudi nekdanji svetovni prvak

Hsi En Ting

. Po zgraditvi Športne dvorane Krim leta 1984 se je klub preselil na Galjevico, kjer kmalu treniranje prevzame Bojan Rak in tu klub deluje še danes.

Klub pa so predvsem igralci. Rodovi igralk in igralcev so se menjali, nekateri le za kratko obdobje, drugi so preživeli v namiznem tenisu vse svoje življenje (Vecko, Korpa, Jeler, Urh, Rak, Pavič). Eni so igrali za razvedrilo in sprostitev, drugi za uspeh in kariero. A pri vseh so se vrstile zmage in porazi, uspehi in padci. Večina od njih je v letih igranja pustila neizbrisne sledi v klubu: **Edvard Vecko**, **Ištvan Korpa**, **Cirila Pirc Korpa**, **Eva Jeler**, **Bojan Kern**, **Primož Grintal**

, **Ta**

tjana Zrimec

,

Ivanka Petrač

,

Irena Mikec

,

Joža Virant

,

Darko Klevišar

,

Jernej Zalaznik

,

Jože Urh

,

Bojan Pavič

,

Miša Čadež

,

Janez Trupej

,

Matija Krnc

,

Franc Usenik

,

Anatol

in

Oleg Sazonov

,

Andrej Kastelic

,

Ratko Jazvič

,

Aleš Strojnik

,

Jana Omladič

,

Sandi Podobnik

,

Marija Pogačar

,

Jože Kocjan

,

Vid Sedej

,

Marija Juvanc

,

Bača Šramel

,

Breda Kokalj

,

Helena Škerl

,

Janja

in

Drago Kralj

,

Ciril Ribičič

,

Lado Jakša

,

Zina Martinec

,

Sonja Verstovšek

,

Tadeja Kalan

,

Dane Šarlah

,

Hine Privšek

,

Drago Rakun

,

Jaka Kravanja

,

Uroš

in

Bojan Rak

,

Tibor Šimonka

,

Vesna Golob

,

Drago Gabrijelčič

,

Dora Jeler

,

Mišo Malnarič

,

Enver Bukvič

,

Mate Šercer

,

Matjaž Šircelj

,

Andrej Šircelj

,

Borut Veren

,

Danilo Klinger

,

Miran Savnik

,

Rok Kadak

,

Tatjana Krsnik

,

Sanja Džankič

,

Štefan Kovač

,

Andreja

in

Vesna Ojsteršek

,

Monika Reflak

,

Tanja Pandev

,

Zvezdana

in

Sašo Ignjatovič

,

Saš Lasan

,

Barbara Fajdiga

,

Zoran Gašič

,

Mitja Zalokar

,

Robert Smrekar

,

Polona Frelih

,

Maja Tilinger

,

Gašper Kastelic

,

Mojca Guzelj

,

Jaka Brzin

,

Manca Sevšek

,

Miha Rupar

,

Branka Batinić

,

Polona Čehovin

,

Gregor Komac

,

Gregor Škafar

,

Luka Reflak

,

Robert Boldin

,

Janez Tomše

in

Bojan Tokić

.

Da, tudi sedanji najboljši slovenski namiznoteniški reprezentant se je kalil v NTK Olimpija, skupaj z ekipo osvojil nekaj naslovov državnih prvakov, nekaj tudi v posamičnih kategorijah med mladinci in člani, nato pa v sezoni 2000/2001 odšel v tujino, kjer nadaljuje z odličnimi rezultati in uspehi (dvakratni udeleženec OI – Peking, London, dobitnik treh medalj iz EP) kot tudi prva slovenska namiznoteniška olimpijka Polona Frelih (namizni tenis je olimpijska disciplina šele od OI leta 1988 v Seulu).

Tudi prvih deset let v samostojni Sloveniji so se nadaljevali uspehi igralcev Olimpije, saj so osvojili kar šestnajst ekipnih državnih naslovov (sedem v moški članski kategoriji, tri v ženski kategoriji ter šest v mladinskih kategorijah), poleg tega pa še 38 naslovov državnih prvakov v posameznih kategorijah.

Klub je po sponzorjih dobival tudi imena: Polikem Olimpija, Kovina Olimpija, Maxi Olimpija in Petrol Olimpija. Po odhodu Tokića v tujino in nekaj kasneje tudi drugih najboljših igralcev je v klubu nastopila igralska in kadrovska kriza.

Govoriti o krizi ob tako zavidljivem jubileju je sicer prav, ne more pa to vplivati na razpoloženje ob tako pomembni obletnici. Treba je upoštevati, da je NTK Olimpija klub z največ osvojenimi lovorikami. Celo v evropskem merilu bi težko našli klub, ki bi imel toliko osvojenih prvih mest v vseh starostnih kategorijah kot prav NTK Olimpija. O velikih uspehih Vecka, Korpe, Pirčeve, Jelerjeve in drugih, ki so zastopali barve enega največjih klubov v Sloveniji in nekdanji Jugoslaviji (v letih po Spent je imel klub na devetih šolah nekaj sto registriranih igralcev) so govorili rodovi, saj je Olimpija v nekdanji Jugoslaviji kar osemkrat osvojila naslov prvaka in je bila še sedemkrat podprvak. Njeni igralci so osvojili še osemindvajset (28) posamičnih naslovov in kar sedemintrideset (37) v mladinskih kategorijah. Če k temu dodamo še podatek, da so hkrati osvajali tudi naslove republiških prvakov, v nekaterih sezonah skoraj v vseh kategorijah, potem gre res za klub z izredno bogato zgodovino in uspehi. Tudi v samostojni Sloveniji ni bilo nič drugače, saj je treba šestnajstim ekipnim naslovom dodati še osemintrideset posamičnih. Seveda pa je bila NTK Olimpija v večjem delu svojega zmagovitega obdobja tudi prijetno zbirališče najboljših. Želja igrati v Olimpiji je bila močna pri vseh slovenskih igralcih, saj je bila za najboljše to dobra odskočna deska za odhod v tujino, hkrati pa je bila tudi posebna čast igrati za klub evropskega formata, kar je NTK Olimpija vsekakor bila, tako po uspehih kot po organizaciji.

Poleg že omenjenih trenerjev in Dušana Novaka, so pomemben delež pri uspešnem vodenju in organizaciji kluba prispevali tudi predsedniki: **Anton Podgorelec, dr. Janez Reflak, dr. Alojz Juvanc** (v

dveh mandatih, tudi v zadnjem obdobju),

Vid Bevk

,
Gorazd Cuznar

,
Iztok Šetina

,
Tibor Šimonka

in

Matija Krnc

Ne gre prezreti tudi podatka, da so posamezni funkcionarji kluba sodelovali tudi pri organizaciji vseh velikih mednarodnih namiznoteniških prireditev v Sloveniji od Evropskega prvenstva leta 1962 na Bledu, do MP 1963, Spent 1965, Mini Spent 1975 in 1984, Stiga Evropa TOP 12, pri 17 izvedbah Mednarodnih mladinskih prvenstev Slovenije 1992-2012, MEP 1993, Svetovnega univerzitetnega prvenstva 2006 in Evropskega prvenstva za invalide 2007 kot pri vseh 13 svetovnih ITTF Pro Tour tekmovanjih od 2000-2012.

Čeprav je delo z najmlajšimi v zadnjih letih nekoliko zastalo zaradi zmanjšanja števila trenerjev, sedanja generacija daje nove upe, saj se je član NTK Olimpije **Tom Šfiligoj** kot član reprezentance Slovenije iz pravkar končanih mednarodnih mladinskih tekmovanj v Qatarju in Bahreinu vrnil z odličnimi rezultati in kar nekaj medaljami.

Matija Krnc

(član NTK Olimpije od ustanovitve, pred tem pa član Krima in Odreda; od ustanovitve kluba sta člana še dr. Alojz Juvanc in Franc Usenik)